

Е. М. Форстър

СТАЯ С ИЗГЛЕД

София, 2018

Преводът е направен по:
Е. М. Forster
A Room with A View
Penguin Books, 2012

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното писмено съгласие на издателство „Изток-Запад“.

Copyright © Provost and Scholars of King's College, Cambridge,
1908, 1978

© Аглика Маркова, превод, 2018
© Издателство „Изток-Запад“, 2018

ISBN 978-619-01-0250-2

Е. М. ФОРСТЪР

СТАЯ С
ИЗГЛЕД

Превод от английски
Аглика Маркова



СЪДЪРЖАНИЕ

<i>Бележка от преводача</i>	7
-----------------------------------	---

ПЪРВА ЧАСТ / 9

1. Пансионът Бертолини.....	11
2. В „Санта Кроче“ без пътеводител.....	24
3. Музика, теменужки и буквата „с“	40
4. Четвърта глава.....	52
5. Какво предлага един приятен излет	59
6. Преподобният Артър Бийб, преподобният Кътбърт Ийгър, господин Емерсън... ..	72
7. Връщат се.....	84

ВТОРА ЧАСТ / 97

8. Средновековие.....	99
9. Луси като произведение на изкуството	115
10. Сесил като шегобиец	130
11. В подобаващия апартамент на госпожа Вайс.....	140
12. Дванадесета глава.....	147
13. Досадното казанче на госпожица Бартлет.....	158
14. Как Луси храбро се справи с наложената ѝ ситуация.....	167
15. Вътрешна катастрофа	174
16. Луси лъже Джордж	189
17. Луси лъже Сесил.....	198
18. Луси лъже господин Бийб, госпожа Хъничърч, Фреди и прислугата.....	205
19. Луси лъже господин Емерсън	223
20. Краят на Средновековието	240

БЕЛЕЖКА ОТ ПРЕВОДАЧА

Може би, за да донесе този роман истинска наслада, читателят трябва да има на ум няколко шрихи от канавата, върху която е бродирано повествованието.

- ♦ Авторовият възторг от „осезаемите елементи“ в творбите на Джото. „Осезаеми“: този термин за произведения, които създават илюзията, че можем да ги докоснем и заставят човешките сетива да реагират на температура, движение, текстура, е изкован от философа Бернард Беренсон (1865–1959). В романа внушението на неговия труд за флорентинските художници от епохата на Ренесанса (1896) играе самостоятелна роля.
- ♦ Художествената подплата на авторовия разказ: теорията на кумира на английските естети от Викторианската епоха Джон Ръскин (1819–1900). Този изтъкнат художествен критик, покровител на изкуствата, рисувач, акварелист и изявен социален философ оформя художествените вкусове в Англия в продължение на цял век. Силно повлияни от неговата теория са групата на прерафаелитите, чийто покровител е.
- ♦ Символиката в отношенията на героите, заимстваща богато от митологията. Персефона, дъщерята на Зевс и Деметра, е отвлечена и обладана от Хадес върху легло от теменужки. От тук постоянните авторови препратки към това цветенце в решителните моменти от живота на героите.

- ♦ Литературните препратки като част от разказа: дори една от топките за пинг-понг носи името на героинята на Елизабетинската драма „Белият дявол“ от Джон Уебстър (1578–1634) и на нейния исторически прототип Витория Коромбона (Vittoria Accoramboni).
- ♦ Пулсиращият живот по улиците на Флоренция като естествена сцена на действието. Авторът насочва вниманието ни към значението на прошката, символизирано от знаменитото Разпятие в черквата „Сан Миниато“. Разпятието изобразява Христос, свел глава към Джовани Гуалберто (покъсно – канонизиран), който на Разпети петък простил на убиеца на брат си. Кара ни да видим сценката с белите бичета, които минават под древната арка, заличавайки нейното архитектурно и художествено значение. Помага ни живо да си представим флорентинските хлапаци от края на XIX в., яхнали задната релса на градския трамвай точно както в детството ми в XX в. правеха софийските гаменчета. Някои неща са константа и във времето, и в пространството...
- ♦ И не на последно, а на главно място: романът е сладка хумореска, той почти непрекъснато ни кара да се смеем от сърце, защото Форстър, писател с извънредно деликатно светоусещане, анализира реакциите на героите си, постъпките им и чрез тях – психиката на цяло едно съсловие, което социологията определя като зараждаща се средна буржоазия. Но това, което придава на романа топлото човешко измерение е Форстъровият смях над порядките, самозаблудите, несъзнатите претенции на това съсловие. Смях без присмех, с проникновено разбиране, а и с обич и с благословия. И така, със смях, Форстър извежда на преден план главната поука: върви към любовта си, Луси, каквото и да ти струва това.

Аглика Маркова